

¹وَكَانَ يَفْتَاخُ الْجَلْعَادِيُّ جَبَّارَ بَاسٍ، وَهُوَ ابْنُ امْرَأَةٍ رَانِيَةٍ. وَجِلْعَادُ وَلَدَ يَفْتَاخَ.² ثُمَّ وَلَدَتْ امْرَأَةٌ جِلْعَادَ لَهُ بَيْتِينَ. فَلَمَّا كَبِرَ بَنُو الْمَرْأَةِ طَرَدُوا يَفْتَاخَ، وَقَالُوا لَهُ، لَا تَرِثْ فِي بَيْتِ آبَتِنَا لِأَنَّكَ أَنْتَ ابْنُ امْرَأَةٍ أُخْرَى.³ فَهَرَبَ يَفْتَاخُ مِنْ وَجْهِ إِخْوَتِهِ وَأَقَامَ فِي أَرْضِ طُوبٍ. فَاجْتَمَعَ إِلَى يَفْتَاخَ رِجَالُ بَطَالُونَ وَكَانُوا يَخْرُجُونَ مَعَهُ.⁴ وَكَانَ بَعْدَ أَيَّامٍ أَنَّ بَنِي عَمُّونَ خَارِبُوا إِسْرَائِيلَ.⁵ وَلَمَّا خَارَبَ بَنُو عَمُّونَ إِسْرَائِيلَ دَهَبَ شَيْوُخُ جِلْعَادَ لِيَأْتُوا بِيَفْتَاخَ مِنْ أَرْضِ طُوبٍ.⁶ وَقَالُوا لِيَفْتَاخَ، تَعَالَ وَكُنْ لَنَا قَائِدًا فَنُخَارِبَ بَنِي عَمُّونَ.⁷ فَقَالَ يَفْتَاخُ لَشَيْوُخِ جِلْعَادَ، أَمَا أَبْعَضُمُونِي أَنْتُمْ وَطَرَدُمُونِي مِنْ بَيْتِ أَبِي. فَلَمَّا ذَاكَ أَتَيْتُمْ إِلَيَّ الْآنَ إِذْ تَصَافِقُمْ.⁸ فَقَالَ شَيْوُخُ جِلْعَادَ لِيَفْتَاخَ، لِدَلِكْ قَدْ رَجَعْنَا الْآنَ إِلَيْكَ لِتَذْهَبَ مَعَنَا وَتُخَارِبَ بَنِي عَمُّونَ، وَتَكُونَ لَنَا رَأْسًا لِكُلِّ سُكَّانِ جِلْعَادَ.⁹ فَقَالَ يَفْتَاخُ لَشَيْوُخِ جِلْعَادَ، إِذَا أَرَجَعْتُمُونِي لِمُخَارَبَةِ بَنِي عَمُّونَ وَدَفَعْتُهُمُ الرَّبَّ أَمَامِي فَأَنَا أَكُونُ لَكُمْ رَأْسًا.¹⁰ فَقَالَ شَيْوُخُ جِلْعَادَ لِيَفْتَاخَ، الرَّبُّ يَكُونُ سَامِعًا بَيْنَنَا إِنْ كُنَّا لَا نَفْعَلُ هَكَذَا حَسَبَ كَلَامِكَ.¹¹ فَذَهَبَ يَفْتَاخُ مَعَ شَيْوُخِ جِلْعَادَ، وَجَعَلَهُ الشَّعْبُ عَلَيْهِمْ رَأْسًا وَقَائِدًا. فَتَكَلَّمَ يَفْتَاخُ بِجَمِيعِ كَلَامِهِ أَمَامَ الرَّبِّ فِي الْمِصْفَاةِ.¹² فَأَرْسَلَ يَفْتَاخُ رُسُلًا إِلَى مَلِكِ بَنِي عَمُّونَ يَقُولُ، مَا لِي وَلَكَ أَنْتَ أَتَيْتَ إِلَيَّ لِلْمُخَارَبَةِ فِي أَرْضِي.¹³ فَقَالَ مَلِكُ بَنِي عَمُّونَ لِرُسُلِ يَفْتَاخَ، لَأَنَّ إِسْرَائِيلَ قَدْ أَخَذَ أَرْضِي عِنْدَ ضُغُودِهِ مِنْ مِصْرَ مِنْ أَرْبُونَ إِلَى الْيَبُوقِ وَإِلَى الْأَرْذَنَ. فَلِأَنَّ زُدْهًا بَسَلَامَ.¹⁴ وَعَادَ أَيْضًا يَفْتَاخَ وَأَرْسَلَ رُسُلًا إِلَى مَلِكِ بَنِي عَمُّونَ¹⁵ وَقَالَ لَهُ، هَكَذَا يَقُولُ يَفْتَاخَ، لَمْ يَأْخُذْ إِسْرَائِيلُ أَرْضَ مُوَابَ وَلَا أَرْضَ بَنِي عَمُّونَ،¹⁶ لِأَنَّهُ عِنْدَ ضُغُودِ إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ سَارَ فِي الْقَفَرِ إِلَى بَحْرِ سُوفٍ وَأَتَى إِلَى قَادِشَ.¹⁷ وَأَرْسَلَ إِسْرَائِيلُ رُسُلًا إِلَى مَلِكِ أَدُومَ قَائِلًا، دَعِنِي أُعْثِرُ فِي أَرْضِكَ. فَلَمْ يَسْمَعْ مَلِكُ أَدُومَ. فَأَرْسَلَ أَيْضًا إِلَى مَلِكِ مُوَابَ فَلَمْ يَرْضَ. فَأَقَامَ إِسْرَائِيلُ فِي قَادِشَ.¹⁸ وَسَارَ فِي الْقَفَرِ وَدَارَ بِأَرْضِ أَدُومَ وَأَرْضِ مُوَابَ وَأَتَى مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ إِلَى أَرْضِ مُوَابَ وَتَرَلَ فِي غَيْرِ أَرْبُونَ، وَلَمْ يَأْتُوا إِلَى تُحْمِ مُوَابَ لِأَنَّ أَرْبُونَ تُحْمُ مُوَابَ.¹⁹ ثُمَّ أَرْسَلَ إِسْرَائِيلُ رُسُلًا إِلَى سِيحُونَ مَلِكِ الْأُمُورِيِّينَ مَلِكِ حَسْبُونِ، وَقَالَ لَهُ إِسْرَائِيلُ، دَعِنِي أُعْثِرُ فِي أَرْضِكَ إِلَى مَكَانِي.²⁰ وَلَمْ يَأْمَنْ سِيحُونَ لِإِسْرَائِيلَ أَنْ يَغْثِرَ فِي تُحْمِهِ، بَلْ جَمَعَ سِيحُونَ كُلَّ شَعْبِهِ وَتَرَلُوا فِي

¹Jephthah, ein Gileaditer, war ein streibarer Held, aber ein Hurenkind. Gilead aber hatte Jephthah gezeugt.² Da aber das Weib Gileads ihm Kinder gebär und des Weibes Kinder groß wurden, stießen sie Jephthah aus und sprachen zu ihm: Du sollst nicht erben in unsers Vaters Haus; denn du bist eines andern Weibes Sohn.³ Da floh er vor seinen Brüdern und wohnte im Lande Tob. Und es sammelten sich zu ihm lose Leute und zogen aus mit ihm.⁴ Und über etliche Zeit hernach stritten die Kinder Ammon mit Israel.⁵ Da nun die Kinder Ammon also stritten mit Israel, gingen die Ältesten von Gilead hin, daß sie Jephthah holten aus dem Lande Tob,⁶ und sprachen zu ihm: Komm und sei unser Hauptmann, daß wir streiten wider die Kinder Ammon.⁷ Aber Jephthah sprach zu den Ältesten von Gilead: Seid ihr es nicht, die mich hassen und aus meines Vaters Haus gestoßen haben? Und nun kommt ihr zu mir, weil ihr in Trübsal seid?⁸ Die Ältesten von Gilead sprachen zu Jephthah: Darum kommen wir nun wieder zu dir, daß du mit uns ziehst und hilfst uns streiten wider die Kinder Ammon und seist unser Haupt über alle, die in Gilead wohnen.⁹ Jephthah sprach zu den Ältesten von Gilead: So ihr mich wieder holet, zu streiten wider die Kinder Ammon, und der HERR sie vor mir dahingeben wird, soll ich dann euer Haupt sein?¹⁰ Die Ältesten von Gilead sprachen zu Jephthah: Der HERR sei Zuhörer zwischen uns, wo wir nicht tun, wie du gesagt hast.¹¹ Also ging Jephthah mit den Ältesten von Gilead; und das Volk setzte ihn zum Haupt und Obersten über sich. Und Jephthah redete

بَاهَصَ وَحَارَبُوا إِسْرَائِيلَ.²¹ قَدَقَعَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ سِيحُونَ وَكُلَّ سَعْيِهِ لِيَدِ إِسْرَائِيلَ فَصَرَبُوهُمْ، وَامْتَلَكَ إِسْرَائِيلُ كُلَّ أَرْضِ الْأُمُورِيِّينَ سَكَّانَ تِلْكَ الْأَرْضِ.²² فَاُمْتَلَكُوا كُلَّ نَحْمِ الْأُمُورِيِّينَ مِنْ أَرْبُونَ إِلَى الْيَبُوقِ وَمِنْ الْقَفَرِ إِلَى الْأَرْدُنِّ.²³ وَالآنَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ قَدْ طَرَدَ الْأُمُورِيِّينَ مِنْ أَمَامِ سَعْيِهِ إِسْرَائِيلَ. أَقَانَتْ تَمْلِكُهُ.²⁴ أَلَيْسَ مَا بُمْلَكَ إِبَاهُ كَمُوشِ إلهِكَ تَمْلِكُ. وَجَمِيعَ الَّذِينَ طَرَدَهُمُ الرَّبُّ إِلَهُنَا مِنْ أَمَامِنَا قَائِبَاهُمْ تَمْلِكُ.²⁵ وَالآنَ قَهْلُ أَنْتِ خَيْرٌ مِنْ بَالَاقِ بْنِ صُغُورَ مَلِكِ مُوَابَ، قَهْلُ خَاصَمِ إِسْرَائِيلَ أَوْ خَارِطِهِمْ مُحَارَبَتَهُ.²⁶ حِينَ أَقَامَ إِسْرَائِيلُ فِي خَشْبُونَ وَفَرَاهَا وَعَرْوَعِيرَ وَفَرَاهَا وَكُلِّ الْمُدُنِ الَّتِي عَلَى جَانِبِ أَرْبُونَ ثَلَاثَ مِئَةِ سَنَةٍ، فَلَمَّاذَا لَمْ تَسْتَرِدَّهَا فِي تِلْكَ الْمُدَّةِ.²⁷ فَأَتَا لَمْ أَحْطِ إِلَى إِلَيْكَ. وَأَمَّا أَنْتِ فَأَنْتِ تَفْعَلِينَ بِي شَرًّا يُمَحَارِبَتِي. لِيَقْضِ الرَّبُّ الْقَاضِي بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَنِي عَمُّونَ.²⁸ فَلَمْ يَسْمَعْ مَلِكُ بَنِي عَمُّونَ لِكَلَامِ يَفْتَاخَ الَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْهِ.²⁹ فَكَانَ رُوحُ الرَّبِّ عَلَى يَفْتَاخَ، فَعَبَّرَ جِلْعَادَ وَمَتَسَّى وَعَبَّرَ مِصْفَاةَ جِلْعَادَ، وَمِنْ مِصْفَاةَ جِلْعَادَ عَبَّرَ إِلَى بَنِي عَمُّونَ.³⁰ وَتَدَرَّ يَفْتَاخُ تَدَرًّا لِلرَّبِّ قَائِلًا، إِنَّ دَفَعْتُ بَنِي عَمُّونَ لِيَدِي قَالِ الْخَارِجُ الَّذِي يَخْرُجُ مِنْ أَبْوَابِ بَنِي لِقَائِي عِنْدَ رُجُوعِي بِالسَّلَامَةِ مِنْ عِنْدِ بَنِي عَمُّونَ يَكُونُ لِلرَّبِّ، وَأَصْعِدُهُ مُحَرَّقَةً.³² ثُمَّ عَبَّرَ يَفْتَاخُ إِلَى بَنِي عَمُّونَ لِمُحَارَبَتِهِمْ. فَدَفَعَهُمُ الرَّبُّ لِيَدِهِ.³³ فَصَرَبَهُمْ مِنْ عَرْوَعِيرَ إِلَى مَجِيئِكَ إِلَى مَبْيَتِ عِشْرِينَ مَدِينَةً وَإِلَى أَيْلِ الْكُزُومِ ضَرْبَةً عَظِيمَةً جَدًّا. فَذَلَّ بَنُو عَمُّونَ أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ.³⁴ ثُمَّ أَتَى يَفْتَاخُ إِلَى الْمِصْفَاةِ إِلَى بَنِيهِ، وَإِذَا بِأَبْنَيْهِ خَارِجَةً لِلِقَائِهِ يَدْفُوفٍ وَرُقُصٍ. وَهِيَ وَجِيدَةٌ. لَمْ يَكُنْ لَهُ ابْنٌ وَلَا ابْنَةٌ غَيْرَهَا.³⁵ وَكَانَ لَهَا رَأَاهَا أَنَّهُ مَرَّقَ نِيَابَةً وَقَالَ، أَوَ يَا ابْنَتِي. قَدْ أَحْرَقْتَنِي خُرْبًا وَصِرْتَ بَيْنَ مُكَدَّرِي، لِأَنِّي قَدْ فَتَحْتُ قَمِي إِلَى الرَّبِّ وَلَا يُمَكِّنُنِي الرُّجُوعُ.³⁶ فَقَالَتْ لَهُ، يَا أَبِي، هَلْ فَتَحْتُ قَالَكِ إِلَى الرَّبِّ. فَأَفْعَلُ بِي كَمَا خَرَجَ مِنْ فَيْكِ، بِمَا أَنَّ الرَّبَّ قَدْ انْتَقَمَ لَكَ مِنْ أَعْدَائِكَ بَنِي عَمُّونَ.³⁷ ثُمَّ قَالَتْ لِأَبْنَاهَا، فَلْيَفْعَلْ لِي هَذَا الْأَمْرُ، ائْرْكُنِي شَهْرَيْنِ فَأَذْهَبَ وَأَنْزِلَ عَلَى الْجِبَالِ وَأَبْكِي عَذْرَاوَتِي أَنَا وَصَاحِبَاتِي. فَقَالَ،³⁸ أَذْهَبِي. وَأَرْسَلَهَا إِلَى شَهْرَيْنِ. فَذَهَبَتْ هِيَ وَصَاحِبَاتُهَا وَبَكَتْ عَذْرَاوَتُهَا عَلَى الْجِبَالِ.³⁹ وَكَانَ عِنْدَ نِهَآيَةِ الشَّهْرَيْنِ أَنَّهَا رَجَعَتْ إِلَى أَبِيهَا، فَقَعَلَ بِهَا تَذْرُهُ الَّذِي تَذَرُ. وَهِيَ لَمْ تَعْرِفْ رَجُلًا.

solches alles vor dem HERRN zu Mizpa.¹² Da sandte Jephthah Botschaft zum König der Kinder Ammon und ließ ihm sagen: Was hast du mit mir zu schaffen, daß du kommst zu mir, wider mein Land zu streiten?¹³ Der König der Kinder Ammon antwortete den Boten Jephthahs: Darum daß Israel mein Land genommen hat, da sie aus Ägypten zogen, vom Arnon an bis an den Jabbok und wieder bis zum Jordan; so gib mir's nun wieder mit Frieden.¹⁴ Jephthah aber sandte noch mehr Boten zum König der Kinder Ammon,¹⁵ die sprachen zu ihm: So spricht Jephthah: Israel hat kein Land genommen, weder den Moabitern noch den Kindern Ammon.¹⁶ Denn da sie aus Ägypten zogen, wandelte Israel durch die Wüste bis ans Schilfmeer und kam gen Kades¹⁷ und sandte Boten zum König der Edomiter und sprach: Laß mich durch dein Land ziehen. Aber der Edomiter König erhörte sie nicht. Auch sandten sie zum König der Moabiter; der wollte auch nicht. Also blieb Israel in Kades¹⁸ und wandelte in der Wüste. Und sie umzogen das Land der Edomiter und Moabiter und kamen von der Sonne Aufgang an der Moabiter Land und lagerten sich jenseit des Arnon und kamen nicht in die Grenze der Moabiter; denn der Arnon ist der Moabiter Grenze.¹⁹ Und Israel sandte Boten zu Sihon, dem König der Amoriter zu Hesbon, und ließ ihm sagen: Laß uns durch dein Land ziehen bis an meinen Ort.²⁰ Aber Sihon vertraute Israel nicht, durch sein Gebiet zu ziehen, sondern versammelte all sein Volk und lagerte sich zu Jahza und stritt mit Israel.²¹ Der HERR aber, der Gott Israels,

فَصَارَتْ عَادَةً فِي إِسْرَائِيلَ⁴⁰ أَنَّ بَنَاتِ إِسْرَائِيلَ يَدْهَبْنَ
مِنْ سَيِّئَةٍ إِلَى سَيِّئَةٍ لِيُخَنَّ عَلَى بَنَاتِ يَفْتَاكِ الْجَلْعَادِيِّ
أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ فِي السَّنَةِ.

gab den Sihon mit all seinem Volk in die Hände Israels, daß sie sie schlugen. Also nahm Israel ein alles Land der Amoriter, die in demselben Lande wohnten.²² Und sie nahmen alles Gebiet der Amoriter ein vom Arnon an bis an den Jabbok und von der Wüste an bis an den Jordan.²³ So hat nun der HERR, der Gott Israels, die Amoriter vertrieben vor seinem Volk Israel; und du willst ihr Land einnehmen?²⁴ Du solltest deren Land einnehmen, die dein Gott Kamos vertriebe, und uns lassen einnehmen das Land aller, die der HERR, unser Gott, vor uns vertrieben hat.²⁵ Meinst du, daß du besser recht habest denn Balak, der Sohn Zippors, der Moabiter König? Hat derselbe auch je gerechtet 518heeft oder gestritten wider Israel?²⁶ Dieweil nun Israel dreihundert Jahre gewohnt hat in Hesbon und in Aroer und ihren Ortschaften und allen Städten, die am Arnon liegen, warum errettetet ihr's nicht in dieser Zeit?²⁷ Ich habe nichts an dir gesündigt, und du tust so übel an mir, daß du wider mich streitest. Der HERR, der da Richter ist, richte heute zwischen Israel und den Kindern Ammon.²⁸ Aber der König der Kinder Ammon erhörte die Rede Jephthahs nicht, die er zu ihm sandte.²⁹ Da kam der Geist des HERRN auf Jephthah, und er zog durch Gilead und Manasse und durch Mizpe, das in Gilead liegt, und von Mizpe, das in Gilead liegt auf die Kinder Ammon.³⁰ Und Jephthah gelobte dem HERRN ein Gelübde und sprach: Gibst du die Kinder Ammon in meine Hand:³¹ was zu meiner Haustür heraus mir entgegengeht, wenn ich mit Frieden wiederkomme von

den Kindern Ammon, das soll des HERRN sein, und ich will's zum Brandopfer opfern.³² Also zog Jephthah auf die Kinder Ammon, wider sie zu streiten. Und der HERR gab sie in seine Hände.³³ Und er schlug sie von Aroer an, bis wo man kommt gen Minnith, zwanzig Städte, und bis an den Plan der Weinberge, eine sehr große Schlacht. Und wurden also die Kinder Ammon gedemütigt vor den Kindern Israel.³⁴ Da nun Jephthah kam gen Mizpa zu seinem Hause, siehe, da geht seine Tochter heraus ihm entgegen mit Pauken und Reigen; und sie war sein einziges Kind, und er hatte sonst keinen Sohn noch Tochter.³⁵ Und da er sie sah, zerriß er seine Kleider und sprach: Ach, meine Tochter, wie beugst du mich und betrübst mich! Denn ich habe meinen Mund aufgetan gegen den HERRN und kann's nicht widerrufen.³⁶ Sie aber sprach: Mein Vater, hast du deinen Mund aufgetan gegen den HERRN, so tue mir, wie es aus deinem Mund gegangen ist, nachdem der HERR dich gerächt hat an deinen Feinden, den Kindern Ammon.³⁷ Und sie sprach zu ihrem Vater: Du wollest mir das tun, daß du mir lassest zwei Monate, daß ich von hinnen hinabgehe auf die Berge und meine Jungfrauschaft beweine mit meinen Gespielen.³⁸ Er sprach: Gehe hin! und ließ sie zwei Monate gehen. Da ging sie hin mit ihren Gespielen und beweinte ihre Jungfrauschaft auf den Bergen.³⁹ Und nach zwei Monaten kam sie wieder zu ihrem Vater. Und er tat ihr, wie er gelobt hatte; und sie war nie eines Mannes schuldig geworden. Und es ward eine Gewohnheit in Israel,⁴⁰ daß die Töchter Israel jährlich

Judges 11

hingehen, zu klagen um die Tochter
Jephthahs, des Gileaditers, des Jahres vier
Tage.